Førsteblad

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 10.
Tilleggsspørsmålnr.
Emne: Lynging
Oppskr. av: Skuleinsp. H. N. Osnes
(adresse): Stavne pr. Trondheim

Fylke: Sør-Trondelag
Herad: Strinda.
Bygdelag: Byåsen
Gard:
G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
Etterrøkingar på fleire stader.

SVAR

I Strinda veit ein ikkje om lynging til kråterfôr. I Selbu som grenser til Strinda, var lynging kjent, men det vart slutt omkr. siste hundreårskifte. Det vart bruka som nødfôr i vår.
2. Lyngen vart sanka om våren
3. Lyngen vart riven med hendene
4. og arbeidet vart ofte utført av barna.
8. Lyngen vart brukt til fôr for kue. sau og geit og kasta opp i fôrings-kassa, og so åt dyra det dei lika
9. Dei rekna lyngen som ringt fôr.
B. Dette med lyng til fôr kjenner som nemnt folk i Strinda ikkje til no. Opplysningane under A gjeld Selbu.

II. Mosing.
Reinmose og reinlav finst i det heile knapt i Strinda. Kråterfor av dette slaget er difor heilt ukjent når det gjeld fôring av dyr i Strinda

1779

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING